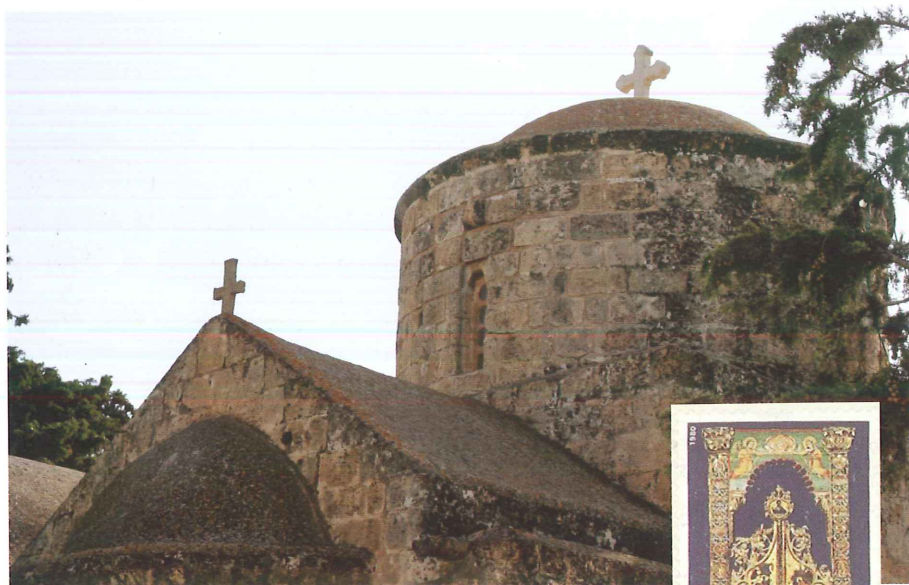

στέφουν τήν κορυφή τοῦ εἰκονοστασίου. Τά ἴδιο ἰσχύει καί γιά τά ἐξαιρετικῆς τέχνης καί ὁμορφιάς βημόθυρα (ὥραία πύλη), στή βάση τοῦ τέμπλου. Αὐτά φέρουν παραστάσεις σέ τρία ἐπίπεδα. Στό κάτω ἐπίπεδο εἰκονίζονται οἱ Ἱεράρχες Ἀθανάσιος, Κύριλλος, Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος καί Ἑρμογένης, πιο πάνω ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου, καί πιο πάνω, στό τρίτο ἐπίπεδο, ἀπεικονίζεται ὁ Χριστός.

*Βημόθυρα ἐκκλησίας Ἀγίας Ἄννας.
Ἀναμνηστική σειρά γραμματοσήμων -
Χριστούγεννα 1980.*

Ἀπόδειξη τῆς μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἀξίας τοῦ εἰκονοστασίου εἶναι τό γεγονός ὅτι, σέ ἀναμνηστικό γραμματόσημο ποῦ ἐξέδωσε τό Ὑπουργεῖο Συγκοινωνιῶν καί Ἔργων, μέ τήν εὐκαιρία τῶν Χριστουγέννων τοῦ ἔτους 1980, εἰκονίζονται τά βημόθυρα ἀπό τό εἰκονοστάσι τῆς Ἀγίας Ἄννας. Μέ τόν τρόπο αὐτό προβλήθηκε παντοῦ ἡ ἐκκλησία αὐτή, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη σέ πόσους προορισμούς στήν Κύπρο καί στό ἐξωτερικό ταξίδεψαν ἐπιστολές μέ τό σχετικό γραμματόσημο.

Ὅταν ἡ χωρητικότητα τοῦ ναοῦ ἀποδείκτικε ἀνεπαρκῆς γιά τήν ἐξυπηρέτηση τοῦ αὐξανόμενου πληθυσμοῦ, τότε ἔγινε ἐπέ-

κταση τοῦ ναοῦ. Προστέθηκε νότιο κλίτος, καθώς καί ἐσωνάρθηκας σ' ὅλο τό πλάτος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς. Ἔτσι, μέρος τοῦ περιβόλου τῆς ἐκκλησίας ποῦ ἄλλοτε ἦταν κοιμητήριο, βρέθηκε μέσα στήν ἐκκλησία.

Σήμερα, λόγῳ τῆς στενότητας τοῦ χώρου, ἐλάχιστες φορές τελεῖται στήν ἐκκλησία αὐτή ἡ θεία Λειτουργία. Βασικά λειτουργεῖται στίς 9 Δεκεμβρίου καί στίς 25 Ἰουλίου, ἡμέρες τίς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία μας ἀφιέρωσε στούς ἁγίους καί δικαίους θεοπάτορες Ἰωακείμ καί Ἄννα. Λειτουργεῖ, παράλληλα, ἡ ἐκκλησία αὐτή σάν σκευοφυλάκιο, ἀφοῦ φυλάσσονται ἐδῶ ἀρκετά καί ἀξιόλογα δείγματα τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησιαστικῆς καί λατρευτικῆς μας παράδοσης. Εἰκόνες, εὐαγγέλια, μνηαῖα, ἄλλα ἐκκλησιαστικά βιβλία, ἅμφια, ἱερά σκεύη, λαμπάδες, κηροπήγια, μανουάλια κ.α. τοποθετημένα στό λειτουργικό τους χῶρο, ἀποτελοῦν μιᾶ ζωντανή παρουσία τοῦ ἑλληνορθόδοξου πολιτισμοῦ, τῆς παράδοσής μας.

Κάποιες αἰωνόβιες δεσποτικές εἰκόνες οἱ ὁποῖες φυλάσσονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπό παλιές ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες δέν ὑπάρχουν σήμερα, φέρνουν στή μνήμη μιᾶ πληροφορία τήν ὁποία ἔτυχε νά ἀκούσω ἀπό παλαιότερους, ἀλλά δέν μπόρεσα ποτέ νά ἐπιβεβαιώσω. Ἄκουσα, λοιπόν, ὅτι, προκειμένου νά ἐπιτρέψουν κατά τό 19ο αἰῶνα οἱ Τοῦρκοι κατακτητές τήν ἀνέγερση τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κατεδάφισαν ὑφιστάμενα τότε βυζαντινά ξωκλήσια. Τῶν ξωκκλησιῶν ἐκείνων παρέμειναν τά θεμέλια, γιά νά κτιστῶν στίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνα καινούρια ξωκλήσια, ἐνῶ οἱ εἰκόνες συγκεντρώθηκαν γιά διαφύλαξη στήν ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Ἄννας.

Ξεχωριστή σημασία ἀνάμεσα στά ἄλλα κειμήλια ἔχει μιᾶ μικρή εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος, μέ ἰδιόχειρη ἀφιέρωση τοῦ Ἐθνομάρτυρα Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ. Τό 1819 εἶχε ἐνσκύψει στήν περιοχὴ ἀκρίδα, ἡ ὁποία κατέστρεφε τίς φυτεῖες τῶν κατοίκων. Αὐτό τό γεγονός ἦταν γιά τό Παραλίμνι καί γιά ὅλα τά Κοκκινόχωρια μεγάλη συμφορά. Γιά νά ἐξορκίσει τό κακό, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθηκε τήν περιοχὴ, ἔκαμε Ἀγιασμούς στά περιβόλια κι ἄφησε γιά εὐλογία τήν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Τρύφωνα, προστάτη τῶν κηπουρῶν.